

FEUILLETON

GEORGE WASHINGTON EN ZIJN TANDMEESTER JOHN GREENWOOD

(II-slot)

Zoals in het eerste feuilleton opgemerkt, speelden de Greenwood's een voorname rol in de geschiedenis der tandheekunde in Amerika: Isaac, de vader, en de vier zoons, van wie John de tandmeester van George Washington werd.

Washington sukkelde hevig met zijn gebit; van zijn jeugd-jaren af heeft hij vaak hevige tand- en kiespijnen gehad. Zijn eerste tand werd in het jaar 1756 getrokken, en van dien tijd af voerde hij een voortdurenden strijd tegen de verwoestingen door tandziekten teweeggebracht. Uit officieele stukken blijkt, dat Washington zeven tandmeesters gehad heeft. Doch niettegenstaande alles, geraakte zijn gebit in steeds slechteren staat.

In 1789 trok John Greenwood, de zoon van Isaac, Washington's laatste tand, een maaltand. Briefwisseling tusschen deze beide personen, laten de moeilijkheden zien, welke verbonden waren aan een goede, voldoende tandheekunst en zij geeft ons tevens een beeld van de geestelijke martelingen, welke de trotsche en gevoelige staatsman onderging door de veranderingen van zijn gelaat als gevolg van 't verlies zijner tanden.

In het museum van de „Old South Church” in Boston, is de volgende brief gevonden:

Philadelphia, 12 December 1798

Sir,

Uw brief van den 8sten bereikte mij in welstand, en daar ik erg bezet ben, in verband met het feit, dat ik morgen deze stad verlaat, moet ik kort zijn.

Ik zend u de oude staafjes, welke ge mij met de nieuwe hebt gezonden terug, omdat ge er om gevraagd hebt. Ge kunt ze ver-

nietigen, of er mee doen, wat u goeddunkt. Ge zult bemerken, dat ik verplicht geweest ben, ze af te vijlen en glad te maken, ten einde het kwaad te doen verdwijnen, waarover ik mij beklaagde. Ik doe ze u dus weer toekomen, omdat ge ze misschien gebruiken kunt voor nieuwe tanden. Wat dit laatste betreft, daartoe zijt gij beter in staat dan ik. Als ge de tanden kunt vastmaken op de oude staafjes, welke gij, met dezen brief in uw bezit zult krijgen, dan zou ik zulks zeer verkiezen, wijl de laatste gemakkelijker voor den mond zijn. Gij zult bovendien bemerken, dat wanneer de scherpe kanten van de bovenste en laagste tand tegen elkander gedrukt worden, de bovenste in den mond valt.

Ik wil nog eens herhalen, dat ik mij zeer verplicht gevoel door uwe uitzonderlijke gewilligheid en bereidvaardigheid mij te helpen. Ik blijf, zeer geachte Heer,

Uw dienaar,
Go. Washington.

Mr. John Greenwood.

Greenwood's antwoord.

Greenwood's antwoord op dezen brief, dat vrij uitvoerig is, is in het bezit van het Geschiedkundig Genootschap van Pennsylvania. Hij schrijft het volgende :

New York, 28 December 1798.

Sir.

Ik zend u ingesloten twee stel tanden. De eene gedeeltelijk bevestigd op de oude staafjes. En het stel, dat gij mij uit Philadelphia zond, en welke ik heb ontvangen, was zeer zwart. Van een van beide kan gebruik gemaakt worden. Al of niet met portwijn. Portwijn trekt al het glazuur tot zich. En alle zuren; heeft de neiging om verweekelijken en zachter te worden. Voor elke soort van tand en been. Zuren worden gebruikt voor het kleuren van elke soort van ivoor. Het is zeer schadelijk voor de tanden. Ik raad u aan, neem ze, bij gebruik ervan, uit den mond. Na het eten, en leg ze dan in helder water. En reinig ze met een borsteltje met een weinig fijngemaakte kalk. Dat zal de zuren absorbeeren, welke zich in den mond verzamelden. En 't zal ze langer goed doen blijven. — Ik heb een andere en beter manier gevonden om de zegellak te gebruiken, wanneer er gaten in de tanden door de zuren zijn gekomen . . . Eerst probeeren, en de tanden dragen. Dan een stukje lak nemen en dit er in doen. Heele kleine stukjes. Als ik denk, dat het gat gevuld is, dan neem ik een breede en

you will find I have altered the
copper teeth you sent me from Philadelphia
leaving the enamel on the teeth don't
preserve them any longer than if it was
if it only holds the color better. but to
preserve them they must be very often
changed and cleaned, for whatever
attacks them, must be repelled, as often
or it will gain ground and destroy the
works - the two teeth I repaired is done
on a different plan than when they are done
when made entirely new, for the teeth are
screwed on the bars, instead of having
the bars fast red hot on them, which is
the reason I believe the destroy or deface
so soon, near to the bars.

After hoping you will not be
obliged to be troubled very soon
in the same way.

I subscribe myself,

Your very humble
servant.

John Greenwood

For the Additional Charge is
fifteen dollars.

I expect next spring to move my family
into Connecticut State, if I do, I will
write and let you know, and whether I give
up my present business or not. I will do, long
as I live, do any thing in this way for you
or in any other way in my power
if you require it.

Gedeelte van een brief (handschrift) van John Greenwood
aan George Washington. Men lette op de vele punten, welke
te pas en te onpas gebruikt worden.
(Uit een verzameling, eigendom van Dr. Richard Riethmüller
te Los Angeles).

lange spijker of een ander stuk ijzer en maak dit warm in het vuur. Doe dan het stukje lak in het gat, en smelt het, als het er in gaat, met de punt van den spijker. Ik heb het geprobeerd, kan mij er mee vereenigen. Het gaat beter dan met de andere manier en als het zindelijk gebeurd is, weerstaat het het speeksel. Het zal ook veel handiger zijn.

Gij zult bemerken, dat ik de bovenste tand veranderd heb, welke gij mij uit Philadelphia gezonden hebt, en waarvan het glazuur verdwenen was. Bewaar ze nu beter, 't zal ook beter kleur houden. Doch om ze goed te houden, moeten zij vaak veranderd en gereinigd worden. Elke pijn, welke ook, moeten zij tegen houden. Telkens weer, en 't zal veld winnen, en de werkingen vernietigen. De beide staafjes heb ik op geheel andere wijze hersteld, dan toen zij nieuw gemaakt werden. De tanden zijn op de staafjes geschroefd.

Sir.

Ik hoop, dat gij niet verplicht zult worden om zeer spoedig op dezelfde wijze last te ondervinden.

Ik teeken,
Yours very humble servant
John Greenwood.

Sir.

De extra kosten zijn vijftien dollar.

P.S. Ik verwacht in de aanstaande lente met mijn familie naar Connecticut te verhuizen. Als ik het doe, zal ik u schrijven en het u laten weten en ook, of ik mijn tegenwoordige bezigheid er aan geef of niet. Ik zal zoo lang ik leef, alles op dit gebied doen voor u of iets anders dat in mijn macht is Als gij het verzoekt.

* * *

Omstreeks het jaar 1806 vertrok John Greenwood naar Parijs, welke stad het Mekka der tandmeesters was, die nog voortleefde bij de herinneringen aan een Fauchard en de Chamant. Hij bracht vandaar mee terug „groote verbeteringen, welke geheel in de lijn van zijn beroep lagen”, een hoeveelheid menschantanden, welke in die dagen van „inplanten en her-inplantingen” betrekkelijk weinig waarde hadden in de oogen der lagere klassen van het Fransche volk.

John Greenwood overleed den 16den November 1819.